

Dva názvy povídky a nemohu se rozhodnout:

„To je hustý“ nebo „Moje láska, můj telefon“

Vlastně mne k tomuto inspiruje sousedka Tereзка. A je to:

Takové mladounké děvčátko, díl 2

Úvodem:

Ze začátku našeho sousedství byla Tereзка skoupá na slovo. Chápu, je zdrženlivá vůči cizím lidem a schvaluji jí to. Pak se ale rozmluvila a já jí přestal rozumět. Téměř v každé větě jsem ji zastavil: „Cože?“ a ona vysvětlila novovýraz českého jazyka. Já rád používám novotvary, ale myslím, že jsou srozumitelné, a protože mi dáváte ve zpětné vazbě najevo, že se vám moje povídky líbí, (za což vám velmi děkuji) i jasná.

Na závěr si udáme příklad rozhovoru v novočeštině. Ale prozatím jen podotknu, že se nemusíte bát, v hranatých závorkách budu já, jako překladatel. Jdeme do toho!

To je hustý

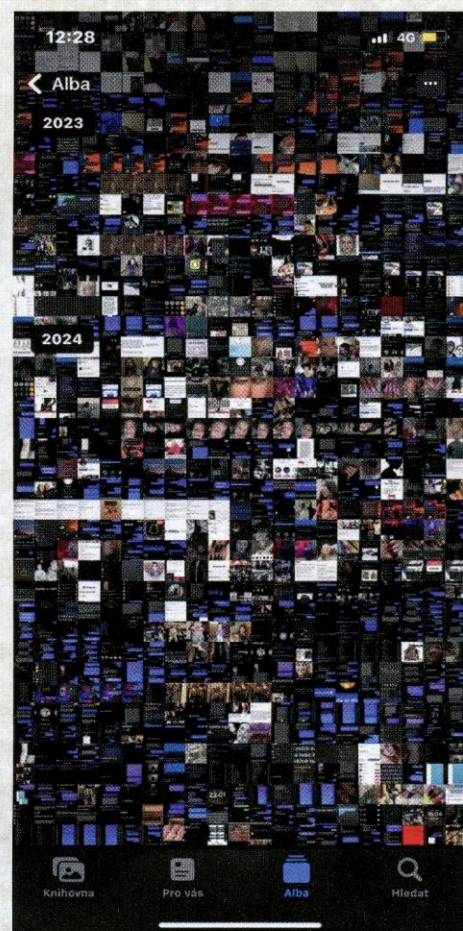
Už to, co jsem napsal úvodem je prý *hustý*. [tady to znamená ,to jsi napsal dobře', ale má to spoustu významů, že je něco dobré, nové, nezvyklé, či jiné], ale dít se budou další ,hustoty'.

Jen příklad: Hustý je studio (ukázal jsem jí, jak se natáčí). Hustý je i to, že mám doma počítač se dvěma monitory. Musím podotknout, že hustší je ona, a o tom se tentokrát dozvíte vy, moji milí čtenáři.

Kdysi jsem velice rád používal staročeštinu. (To bylo na vojně.) Nějak jsem k tomu tíhnul a používal jsem ,archaismy', slova mnohým neznalá. Já na vojně psal dopisy vyloženě ve staročeštině. Aha, už chápu! Proto si mne ta holka tenkrát vzala, myslela, že jsem vzdělaný. A pak zjistila, že jsem vlastně hlupák. A tak jsem sám a v současnosti mne navštěvuje ve vší počestnosti sousedka. Jí je 18 a mne za chvíli 58. Už chápete tu počestnost? Chutná jí u mne a sama už vaří a mám z ní radost, chutná mi od ní. Jídlo je radost a spojuje sousedy!!!

Moje láska můj telefon

Mne baví její mluva a rozhovory s ní. Ale jsou přerušovány neustálou a nekončící komunikací. Koukáme na film a ona buď volá, případně mluví do telefonu a já si myslím, že je to na mne. Třeba říká: „Mám tě ráda...“ čumím na ni s vykuleným okem a navýšeným obočím a pak mi dojde, že mluví s kamarádkou. Nikoli, vytváří videa a pak i posílá *selfička*. [fotka mobilním telefonem: fotí sama sebe]. (Ale její kamarádi nedělají nic jiného.) Dříve jsme tomu říkali narcismus, anebo taky sebelibost. Ale tato slova již zapadla v dějinách. Dnes je to



normální. Ale má kamaráda, co o ni stojí, a společně mu říkáme egoista. Ona ho nechce a on ji balí s tím, že je nej na světě.

Popíši situaci: Sedí tu vedle mne a chválí si krmi (kterou každých deset minut přihřívám, neboť jí nějak nejde vynechat telefon a najíst se). Pakliže ji pozvu na krmi, je v pohotovosti mikrovlnka, a mává na mne, zda už. Normální člověk sní

během několika minut oběd či večeři teplou. Její nasycení bříška trvá cca hodinu a mikrovlnka má radost, že se nenudí. Přihřívá a přihřívá. No, a teď to celé spojíme:

Novočeština

„Hustý“, to byla jen taková zahříváčka. A myslím si, že to bylo od prvopočátku většinou z vás jasné, ale půjde do tuhého. I já mám strach! A to jsem již docela zběhlý novočeštinář.

BTW: [mimochodem] Sousedka Tereška se teď **cháluje** [jí, to si myslím je již starší slovo, ale asi se líbí] okurkou a nemůže mi diktovat. **IDK** [nevím], učitelky češtiny, včetně té mojí, paní Mrázové, zamyslete se, zda jste neměly raději studovat architekturu. **BTW**, jsem nad osvětlením tohoto použil 17x klávesu delete a ona 6x kolečko salámu. (Tentokrát byla studená večeře a mikrovlnka zklamaná).

Tereška občas na víkend jede na chatu za kamarádem s **vůhodama**. [ehm, jak to napsat co nejslušněji? Je žena a muž a dělají spolu co? No, to! Ještě nic? A safryš. Žena má dole mň a muž víc a nějak to spolu pasuje a pak z toho jsou miminka. Už jasný?] Tento pojem jsem si nechával vysvětlit a jedno obočí jsem měl nahoře a druhé dole.

Minule mi říkala, že jí kamarádka, co u ní přespala, **podělala** šampon. Zase ta moje asymetrická obočí. Jako hlupák se ptám: „To jako pokakala?“ Odpověď byla jasná hned. [vzala/ ukradla] Zase jsem byl **fr** [fakt] za debila.

A taky minulý týden jela na maturitní ples kamarádka. A druhý den mi říká: „Říkal mi kámoš, že mu mám ukázat **fitcheck** [poslat přes mobil fotku oblečení]. A tak jsem tam

přijela a byla **chill** [v pohodě]. Pak jsem ho potkala. Mluvil samé **blitky** [blbosti] a tak jsem šla s jiným **random týpkem** [náhodným klukem] tancovat a dopadlo to dobře. Dali jsme si panáka a zase šli tancovat. A po třetím panáku mi vysvětloval, že má **velký dick**. [a zase jsme u toho. Není to konto, není to barák... Ajaj, už vím, vysvětlím: mám pivní bříško a čurám po hmatu. Jasný?]

Vzpomněla si, že si s toxickým (co jí roztrhl silonky) dala pusy a prohlásila, že už nemůže žít. A pak ho **zhejtla** [urazila/pokořila], jak je **humusnej** [hnušnej] a tak mu dala **Ignor** [je mi u p... (domyslete si)].

Další, co Fituje [to dám], je hra

Na název hry jsem se neptal. Jen jsem zíral. Dokonce se u toho pucuje display telefonu a všiml jsem si, že to hráč musí stihnout co nejrychleji. Nejspíš je to velmi poučná hra pro mládež. Ale o tom za chvílenku, než vysvětlím žluté, modré a další zvláštnosti.

A teď si z vás nedělám **Džouk** [nedělám si z vás pr.../ legraci]. Ta holka zatím nemá **lovatýho týpka** [bohatého idiota], a tak hraje hru. Nikoli stolní (třeba člobrdo – to asi ani nezná), ale na telefonu. Ale chápu to.

Já jsem se navykl na sudoku po ránu. Kdyby mi tu hru někdo z telefonu vzal, tak ráno na záchodě sedím zbytečný. Na druhou stranu se bojím, kdybych hrál sudoku třeba na zastávce autobusu. To by mělo trapnou dohru. Prostě Pavlův reflex.

Ta holka **Skipla** [přeskočila] prozatím vztahy a hraje tu hru. Ukazovala mi ji a byly tam

pokémoni (postavičky) žluté, modré a dokonce i stonožka. Je to pro mne nepochopitelná hra, kdy se ničí obrázkové postavičky (pokémoni) a nějak něco vyhraješ. Body (ne oblečení, ale body: 1, 2, 3, nebo čtyři). Jinak je body tílko, co nemá šanci vylézt z kalhot. To je super vynález!

Pak minutu leštila display telefonu prstem krouživým pohybem, aby někoho zlikvidovala. Nevysvětlila mi, zda to je ten žlutý. Je to skvělá hra a já jsem rád, že má čistý display a já, že mám své sudoku. Od složitosti sudoku se pak odvíjí délka mé velké potřeby po ránu.

„Chudinka housenka (pokémon). Přišla jsem o ni. Neštěstí, chci umřít.“ Chvilka ticha a pak „Nééé, dobrý, zůstala mi.“

Šajny je výjimečný pokémon. Jak jsem pochopil, je výjimečný tím, že je odlišný. Víc se do mého mozku nevešlo.

Ahoj moji milí čtenáři, chápete, jak si to užívám? A při své pochopitelné pohodlnosti mám toto zažívat? Dobře mi tak: Nikdy už se s nikým mladým nebudu kamarádit. Je to divně mluvící a divně hry hrající holka.

Tak dnes HyPulík a kamarádka (textová editorka) Tereška, zdravíme:

Novočeštině vříc a jak říká sousedka Tereška s kamarády, neberte drogy.

U mne to **nehro** [nehrozí] a u Terešky taky ne.

Tak zase příště moji milí (a to bude moje novočeština): **kokínci** [milí čtenáři].

Váš HyPulík a Tereška

